

432.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 2 maja 1924 r.

w przedmiocie odbywania skróconej aplikacji sądowej w województwach zachodnich.

Na podstawie ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. w przedmiocie skrócenia czasu aplikacji, wymaganej do uzyskania uzdolnienia do urzędu sędziowskiego w województwach zachodnich (Dz. U. R. P. № 40, poz. 427) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawnicy, którzy, zgłaszając się do aplikacji sądowej, wyrażą zamiar pozostania na stałe w służbie sądowej, winni odbyć pierwszy rok aplikacji w sądzie powiatowym, z drugiego zaś roku najmniej sześć miesięcy w sądzie okręgowym i trzy miesiące w prokuraturze. Aplikanci ci mogą być przeznaczeni na pozostały czas do sądu apelacyjnego, — nie należy ich jednak przydzielać na aplikację u adwokata.

§ 2. Dwuletnia aplikacja sądowa tych aplikantów sądowych, którzy rozpoczęli aplikację sądową przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. wyrażą zamiar pozostania na stałe w służbie sądowej, może być uznana za wystarczającą do dopuszczenia do egzaminu sądowego, jeżeli obejmuje co najmniej sześć miesięcy aplikacji w sądzie powiatowym i sześć miesięcy aplikacji w sądzie okręgowym.

§ 3. Do aplikantów, o których mowa w §§ 1 i 2, nie odnoszą się przepisy art. 8 i 9 rozporządzenia o aplikacji sądowej z dnia 3 marca 1920 (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. poz. 96).

§ 4. Na podstawie skróconej dwuletniej aplikacji należy dopuszczać do egzaminu sądowego tylko tych aplikantów, którzy w czasie aplikacji okazali gorliwość i uzdolnienie.

Sposób odbycia dalszej aplikacji przez aplikantów, którzy po dwuletniej aplikacji nie zostaną do-

puszczeni do egzaminu sądowego lub nie osiągną przy egzaminie wyniku pomyślnego, określi Prezes Sądu Apelacyjnego.

§ 5. Aplikanci, dopuszczeni do egzaminu sądowego po dwuletniej aplikacji, są zwolnieni od przedstawienia pracy domowej przepisanej w § 24 zarządzenia wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1920 (Dz. Urz. b. dz. pr. poz. 232).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

433.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 5 maja 1924 r.

o zmianie taryfy adwokackiej obowiązującej w b. zaborze austriackim.

Na zasadzie ustawy z dnia 26 marca 1890 r. (Dz. Ust. p. austr. № 58) zarządzam następujące zmiany w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1919 roku, dotyczącem nowej taryfy adwokackiej dla b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. 1920 r. № 1 poz. 1) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 listopada 1922 roku (Dz. U. R. P. № 108 poz. 1002) i z dnia 18 października 1923 roku (Dz. U. R. P. № 110 poz. 876).

§ 1. Ustęp drugi (końcowy) art. 8, wymienionego wyżej rozporządzenia, otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie wątpliwości należy przyjąć za podstawę kwotę 500 zł.”.

§ 2. W miejsce taryfy dołączonej do wymienionego wyżej rozporządzenia ustala się taryfę następującą:

(ciąg dalszy patrz str. 642).

L. pozycji	P R Z E D M I O T	Wynagrodzenie dla klasy																									
		I.	II.																								
		Zł.	Zł.																								
	A. Honorarium za czynności.																										
1.	Za pisma, wnoszone poza rozprawą ustną lub przesłuchaniem, o ile przedstawiają się jako proste, jako to: zwykle doniesienia i uwiadomienia, wnoszone do sądu; prośby, wnoszone do sądów lub innych władz o udzielenie wyjaśnień potwierdzeń, poświadczeń, odpisów, o dozwoleń przegladu aktów lub zwrot załączników; wnioski o ustanowienie kuratora dla strony przeciwnej; cofnięcie skarg, wniosków lub środków prawnych; zrzeczenia się; wypowiedzenia wierzytelności, kontraktów najmu i pełnomocnictw; sprzeciw w postępowaniu upominawczem, podania i oświadczenia, odnoszące się do terminów, audjencji, doręczeń, i inne podania i oświadczenia, dotyczące jedynie zewnętrznej formy postępowania; następnie w postępowaniu egzekucyjnym: wnioski na zastanowienia egzekucji (§ 39 l. 6, § 200 l. 3 ord. egz.); oświadczenia co do żądania zaspokożenia w gotówce (§ 171 ord. egz.); oświadczenia, wyrażające jedynie zgodę na pewien wniosek, jeżeli wartość przedmiotu wynosi: <table> <tr> <td>a) do 100 zł.</td><td>włącznie</td><td>3,5</td><td>3</td></tr> <tr> <td>b) ponad 100 zł. do 200 zł.</td><td>"</td><td>4,5</td><td>4</td></tr> <tr> <td>c) " 200 " " 400 "</td><td>"</td><td>6</td><td>5,5</td></tr> <tr> <td>d) " 400 " " 600 "</td><td>"</td><td>7,5</td><td>7</td></tr> <tr> <td>e) " 600 " " 1000 "</td><td>"</td><td>9</td><td>8</td></tr> <tr> <td>f) we wszystkich innych wypadkach</td><td></td><td>11</td><td>9,5</td></tr> </table>	a) do 100 zł.	włącznie	3,5	3	b) ponad 100 zł. do 200 zł.	"	4,5	4	c) " 200 " " 400 "	"	6	5,5	d) " 400 " " 600 "	"	7,5	7	e) " 600 " " 1000 "	"	9	8	f) we wszystkich innych wypadkach		11	9,5		
a) do 100 zł.	włącznie	3,5	3																								
b) ponad 100 zł. do 200 zł.	"	4,5	4																								
c) " 200 " " 400 "	"	6	5,5																								
d) " 400 " " 600 "	"	7,5	7																								
e) " 600 " " 1000 "	"	9	8																								
f) we wszystkich innych wypadkach		11	9,5																								
2.	I. Za następujące podania, o ile przedstawiają się jako proste skargi, jako to: skargi wekslowe, skargi z tytułu pożyczki, skargi kupców i przemysłowców o zapłatę za dostarczane towary i wykonane roboty, skargi o zapłatę wynagrodzenia, o zapłatę umówionych czynszów najmu lub dzierżawy, skargi (zarzuty, sprzeciw) w toku postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego i z powodu takiego postępowania; zgłoszenia wierzytelności z weksli, pożyczek, z tytułu dostawy towarów, wykonania pracy lub świadczenia usług, z kontraktów najmu lub dzierżawy i t. p. wnoszone w postępowaniu konkursowem; prośby o wydanie warunkowego nakazu zapłaty, w postępowaniu upominawczem; wnioski co do odebrania lub oddania przedmiotu najmu lub dzierżawy; wnioski co do zwrotu kosztów niezależnie od wyniku sporu lub z powodu cofnięcia odwołania; prośby o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego; wnioski egzekucyjne (na zabezpieczenie): co do zajęcia i przechowania ruchomych rzeczy zmysłowych, tudzież ich sprzedaży lub innego sposobu spieniężenia; co do przymusowego ustanowienia prawa zastawu na nieruchomościach o ile one nie są zapisane w księdze gruntowej; co do zajęcia wierzytelności pieniężnych wraz z poleceniem, wystosowaniem do dłużnika trzeciego, by złożył oświadczenie w myśl § 301 org. egz.; co do przekazania zajętych wierzytelności pieniężnych; co do zajęcia innych praw majątkowych; co do wydania lub oświadczenia ruchomości, co do oddania lub opróżnienia nieruchomości; inne wnioski rzeczowe w toku postępowania egzekucyjnego; wnioski co do złożenia lub wydania.																										

L. pozycji	P R Z E D M I O T	Wynagrodzenie dla klasy	
		I.	II.
		Zł.	Zł.
	II. Za następujące audjencje pod warunkiem, iż nie przychodzi do rozprawy ani do rozstrząsania sprawy, zarządzonego z urzędu: pierwsze audjencje także wówczas, gdy zapada wyrok na podstawie uznania lub wyrok zaoczny, albo gdy zawartą zostaje ugoda lub zgłoszone zostają zarzuty; audjencje, na których odbywa się jedynie przesłuchanie stron; audjencje, na których ma być złożona przysięga, objęta ugodą lub nałożona na stronę, albo przysięga wyjawienia; audjencje odroczone na wniosek lub z urzędu; jeżeli wartość przedmiotu (sprawy spornej, wierzytelności, przedmiotu złożenia i t. d.) wynosi: a) do 100 zł. włącznie 4 4 b) ponad 100 „ do 200 zł. „ 6 5,5 c) „ 200 „ „ 400 „ „ 7,5 7 d) „ 400 „ „ 600 „ „ 8,5 8 e) „ 600 „ „ 1000 „ „ 10,5 9,5 f) „ 1000 „ za każdy 1000 zł. więcej o 2 1,5 nigdy jednak więcej jak 110 80 Uwagi do 2 pozycji taryfowej. 1. Jeżeli zachodzi jedna ze szczególnych okoliczności §§ 7, 9 lub 11 ordynacji egzekucyjnej, albo jeżeli wniosek egzekucyjny opiera się na zagranicznym tytule egzekucyjnym (§§ 79, 80, 86 ord. egz. i art. XIX, u. wpr. do ord. egz.) wówczas podwyższa się wynagrodzenie za wnioski egzekucyjne (na zabezpieczenie) o 25% czyli o czwartą część kwoty taryfowej. 2. W razie połączenia kilku wniosków egzekucyjnych należy się za każdy dalszy wniosek, jeżeli wartość roszczenia lub przedmiotu wynosi: a) do 100 zł. włącznie kwota dodatkowa 1,5 1,5 b) do 600 zł. włącznie kwota dodatkowa 3 3 c) we wszystkich innych przypadkach kwota dodatkowa 4,5 4 Zamieszczenie we wniosku dotyczącym zajęcia, następujących wniosków, a to wniosku: a) co do przechowania rzeczy zajętych, b) co do wydania polecenia w myśl § 301 ord. egz. do dłużnika trzeciego nie uzasadnia powyższej należności dodatkowej. 3. Uskutecznienie złożenia do księgi pieniężnej należy wynagradzać według 9 pozycji taryfowej, względnie według art. 12 rozporządzenia. 4. Za czas wyczekiwania na audjencje, po upływie półgodzinnego czekania, za każde dalsze chociażby tylko zaczęte pół godziny 4,5 4 Za wnioski o zarząd przymusowy lub sprzedaż przymusową nieruchomości lub części nieruchomości, bez względu na to czy są one wpisane do księgi publicznej lub nie; za podania o wpisy hipoteczne, zarówno w toku postępowania egzekucyjnego (zabezpieczającego) jak i poza niem; jeżeli wartość roszczenia lub przedmiotu wynosi: a) do 100 zł. włącznie 4,5 4 b) ponad 100 zł. do 200 zł. włącznie 7,5 7 c) „ 200 „ „ 400 „ „ 9 8 d) „ 400 „ „ 600 „ „ 11 9,5 e) „ 600 „ „ 1000 „ „ 13 10,5 f) „ 1000 zł. za każdy 1000 zł. więcej o 2 1,5 nigdy jednak więcej jak 110 80		
3.			

L. pozycji	P R Z E D M I O T	Wynagrodzenie dla klasy	
		I.	II.
		Zł.	Zł.
	więcej jak o dwa kilometry, oprócz wynagrodzenia należnego za samo wykonanie czynności:		
	a) jako należytość za podróż (przewóz) w szczególności:		
	aa) jeżeli można odbyć podróż koleją żelazną (okretem parowym), zwrot należytości za przejazd koleją żelazną (okretem parowym), a jeżeli miejsce zamieszkania adwokata lub miejsce wykonania czynności jest oddalone od stacji kolei żelaznych (okretem parowego), o więcej niż dwa kilometry, zwrot należytości za powóz do stacji, a względnie do miejsca wykonania czynności i napowrót;		
	bb) jeżeli wogóle nie można odbyć podróży koleją żelazną (okretem parowym), lub gdyby podróż taka wymagała znacznej straty czasu, zwrot należytości za powóz aż do miejsca wykonania czynności i napowrót;		
	cc) jeżeli i o ile nie można jechać a droga, która ma być przebyta, wynosi więcej niż dwa kilometry, wynagrodzenie za drogę tam i napowrót.		
	a) w takich razach należy się: adwokatowi I klasa na kolejach żelaznych (i okrętach parowych), powóz parokonny, a za każde chociażby tylko zaczęte pół godziny drogi, przebyte bez użycia powozu wynagrodzenie w kwocie	2,5	2,5
	β) kandydatowi adwokackiemu II klasa na kolejach żelaznych, (I klasa na okrętach parowych), powóz jednokonny, a za każde chociażby tylko zaczęte pół godziny drogi, przebyte bez użycia powozu, wynagrodzenie w kwocie	2	2
	γ) innemu funkcjonarjuszowi III klasa na kolejach żelaznych (II na okrętach parowych), użycie komunikacji pocztowych, tramwajowych i omnibusowych, a w ich braku powozu jednokonnego, za każde zaś chociażby tylko zaczęte pół godziny drogi, przebyte bez użycia powozu, wynagrodzenie w kwocie	1,5	1,5
	Uwagi do α, α, β i γ tej pozycji taryfowej.		
	W tych miejscach i okolicach, w których nie można dostać powozów jednokonnych lub w których powozy takie nie są używane, należy się powóz parokonny zamiast jednokonnego		
	b) jako wyżywne:		
	jeżeli nieobecność trwa najmniej 6 godzin, za każdy dzień, w którym warunek ten zachodzi:		
	aa) adwokatowi	7	7
	bb) kandydatowi adwokackiemu	4,5	4,5
	cc) innemu funkcjonarjuszowi	3,5	3,5
	c) jako noclegowe:		
	jeżeli trzeba przenocować poza miejscem zamieszkania adwokata, za każdą noc:		
	aa) adwokatowi	7	7
	bb) kandydatowi adwokackiemu	4,5	4,5
	cc) innemu funkcjonarjuszowi	3,5	3,5
	d) jako należytość za stratę czasu, o ile w myśl 9 poz. taryfowej nie należy się wynagrodzenie za czynność łącznie ze stratą czasu, za każdą godzinę pracy (uw. 3), spędzoną w podróży lub w miejscu podjęcia czynności, prócz czasu potrzebnego na wykonanie samej czynności, licząc godzinę rozpoczętą za całą:		
	aa) adwokatowi	8	8
	bb) kandydatowi adwokackiemu	4	4

L. pozycji	P R Z E D M I O T	Wynagrodzenie dla klasy	
		I.	II.
		Zł.	Zł.
	e) odszkodowanie za czas, spędzony poza godzinami pracy (uw. 3) w drodze do miejsca wykonania czynności lub z powrotem, i to za godzinę, licząc godzinę rozpoczętą za całą: aa) adwokatowi bb) kandydatowi adwokackiemu	2,5 1,5	2,5 1,5
	Uwagi do 10 pozycji taryfowej. 1. Jeżeli strona sama dostarczyła powozu, wówczas odpada prawo do żądania wynagrodzenia odnośnej należitości za powóz. 2. Jeżeli w razie użycia kolei żelaznej lub okrętu parowego miejsce zamieszkania adwokata lub miejsce podjęcia czynności nie jest od odnośnej stacji dalej oddalone, jak dwa kilometry, wówczas zależy od uznania sądu, czy należy w danym wypadku ze względu na wielkość oddalenia i zachodzące stosunki komunikacyjne przyznać wogóle i w jakiej wysokości należitość za udanie się na stację względnie na miejsce wykonania czynności i z powrotem. To samo ma zastosowanie wówczas, jeżeli przestrzeń drogi, na której nie można użyć pojazdu, wynosi dwa kilometry lub mniej. 3. Za czas pracy uważa się godziny od 9 godziny przed południem do 6 godziny po południu.		
	C. Należitości manipulacyjne.		
11.	Za przepisanie pism i załączników wraz z kolacjonowaniem i instruwaniem, tudzież dostarczaniem materiałów pisarskich za każdą stronę, obejmującą co najmniej 25 wierszy, licząc stronę za całą bez względu na to, czy powielenie pism uskutecznia się pismem ręcznym lub drogą mechaniczną albo przy użyciu druków, jeżeli wartość przedmiotu wynosi:		
	a) do 100 zł. włącznie b) ponad 100 zł.	0,25 0,5	0,25 0,5
12.	Jeżeli sporządza się odpisy w wielkim formacie lub odpisy rachunków, tabel lub wykazów, składających się przeważnie z cyfr, za każdą chociażby tylko zaczętą stronę Za nadanie na pocztę albo w urzędzie telegraficznym lub wniesienie do władz, tudzież za podjęcie récépisów zwrotnych od każdego aktu . .	0,75 0,25	0,75 0,25
	Uwaga do 12 pozycji taryfowej. W razie wniesienia pisemnych podań do sądu drogą telegraficzną należy oprócz taryfowego wynagrodzenia za podanie i za nadanie telegramu zwrócić należitość, przypadającą za telegram, jako wydatek w gotówce; za pisma, obejmujące powtórzenie tych podań, przypadają jedynie należitości manipulacyjne.		
13.	Za zrealizowanie na poczcie przekazu pocztowego lub przekazu pocztowej kasy oszczędności, albo za wpłaty uskuteczniane za pomocą przekazu pocztowego, poświadczenia złożenia lub czeku za każdy poszczególny wypadek pod warunkiem, iż kwota przekazana, lub przypadająca do zapłaty dosięga 2 zł.	0,4	0,4
14.	Za zanotowanie terminu ustawowego lub sędziowskiego albo audjencji i za potrzebne przytem przejrzanie pism doręczonych lub nadesłanych .	0,3	0,3

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednocześnie uchyla się przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem w szczególności zaś rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 1002) za wyjątkiem § 1 tego rozporządzenia oraz z dnia 18 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110 poz. 876).

Według przepisów rozporządzenia niniejszego należy też wynagradzać pracę adwokatów i kancelarii adwokackich, wykonane przed dniem ogłoszenia rozporządzenia niniejszego o ile adwokat do tego dnia wynagrodzenia wobec strony lub wobec sądu jeszcze nie policzył.

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

434.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 5 maja 1924 r.

w przedmiocie zmiany postanowień o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską i Austrią.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 746 i № 104, poz. 962 z 1922 r., oraz № 46, poz. 314 z 1923 r.) wprowadza się następujące zmiany:

A. Postanowienia przewozowe.

a) W punkcie 2) Do artykułu 6 (Treść listu przewozowego) w ustępie b):

1) pierwsze dwa zdania rozpoczynające się od słowa „Nadawca i t. d. aż do słów: nie przyjmuje się”, zastąpić brzmieniem następującem: „Nadawca ma wskazać w liście przewozowym graniczne stacje przejściowe z jednego państwa do drugiego”;

2) w spisie granicznych stacji przejściowych pod 1) po słowach „Těšín (Cieszyn)” skreślić słowa „státní nadraží (gł. dworzec)”, a pod 2) nazwę stacji austriackiej „Laa Bundesbahnhof” zmienić na „Laa a. d. Thaya”;

3) w przedostatnim zdaniu skreślić słowa „1) w komunikacji bezpośredniej i t. d. aż do słów Herby; 2)”;

b) w punkcie 4) Do artykułu 9 (Cechowanie przesyłek) uwagę na dole stronicy zastąpić następująco:

„*) Uwaga. Za zaopatrzenie przesyłki (w zastępstwie nadawcy) w adres odbiorcy pobie-

ra się na stacji polskiej od każdej sztuki przesyłki 25 jednostek taryfowych;

c) w punkcie 6) Do artykułu 11 (Obliczanie przewoźnego) w ostatnim zdaniu drugiego ustępu skreślić słowa „na Polskim Śląsku Górnym i”;

d) rozdział B „Postanowienia taryfowe. Wagony prywatne” zastąpić brzmieniem następującem:

„B. Postanowienia taryfowe.

Wagony prywatne.

1) Wagony prywatnych właścicieli są to wagony, przydzielone do taboru pewnej kolei i stanowiące własność firm prywatnych albo przez te firmy odnajęte do wyłącznego użytku na czas dłuższy od osoby trzeciej lub od kolei, mianowicie:

a) wagony kotły (cysterny, wagony-rezerwoary, wagony z trwale umocowanymi beczkami, zbiornikami, kadziami lub innymi naczyniami i wagony tanki);
b) inne wagony specjalnie urządzone do przewozu ściśle określonych towarów.

O przydzieleniu takich wagonów decyduje ten Zarząd kolejowy, do którego taboru wagon ma być włączony.

Do wagonów prywatnych nie wolno właścicielowi ładować innych towarów, jak te, do których przewozu są przeznaczone. Wagonów takich nie wolno używać do przewozu innych towarów jak te, które są wyszczególnione niżej w punkcie 9.

2) Próżne wagony prywatnych właścicieli mają być nadawane do przewozu za międzynarodowymi listami przewozowymi.

3) Prawo rozporządzania wagonem prywatnym służy wyłącznie właścicielowi, z wyjątkami wymienionymi w punktach 4 i 5.

Wagonem próżnym rozporządza właściciel wagonu za pomocą listu przewozowego, który ma jako nadawca podpisać i przesłać na stację nadania wagonu próżnego.

4) Osoba trzecia, pragnąca nadać do przewozu wagon prywatny w stanie ładownym lub próżnym, obowiązana jest złożyć stacji nadania równocześnie z listem przewozowym pisemne zaświadczenie właściciela o zgodzie jego co do danego przewozu.

Zaświadczenie właściciela nie jest wymagane w tych wypadkach, kiedy odbiorca wagonu, wysłanego przez właściciela w stanie próżnym, nadaje go w stanie załadowanym na tej samej stacji, na którą przybył wagon próżny.

Przez czas trwania takiego przewozu zawieszają się prawo właściciela zarządzania wagonem. Nadawca jest uprawniony do dawania wszelkich dodatkowych zleceń, przewidzianych w artykule 15 K. M., o ile są one w granicach wyżej wymienionego rozporządzenia dopuszczalne.

5) Odbiorca przesyłki, która przybyła w wagonie prywatnego właściciela, może rozporządzać wagonem tylko pod warunkiem okazania zaświadczenia, wymienionego w p. 4, ust. 1.

6) Kolej jest uprawniona, opróżnione wagony prywatne, nadeszłe w stanie ładownym, w braku odmiennego zlecenia właściciela—w myśl przepisów kolei uczestniczących w przewozie zwracać na stację